

РЕШЕНИЕ

№ 2238

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10983** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба от С. Л. Б. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв.Т. Л. с адрес за съобщения – [населено място], [улица], ет.1 срещу Решение № Ц1040-21-244/01.10.2020 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата на С. Б. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-17496-1 от 31.08.2020г. на длъжностно лице Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. -град, с което на основание чл. 54ж ал.1 във връзка с чл.54а ал.1, чл.54б ал.1 и чл.54в ал.1 от КСО е отпуснато парично обезщетение за безработица от 01.07.2020г. до 28.02.2021г. в размер на 27,02 лева дневно.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. По-конкретно жалбоподателят посочва, че в оспореното решение не е посочена никаква конкретика за проверката, която е осъществявана на [фирма] с оглед изразеното съмнение за злоупотреба на дружеството със средства от фонд „Безработица“. Моли решението да бъде отменено. Претендира съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явава и не се представлява.

Ответникът - Директорът на Териториално поделение на НОИ – С. – град, изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че оспореният акт е издаден от

материално и териториално компетентен орган, след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с предвидената от закона форма и реквизити и при спазване на процесуалните правила. Обосновава се с наличието на проверка на осигурителя и издадени задължителни предписания във връзка с осигуряването на жалбоподателя. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Със заявление №214-00-17496/02.07.2020г. чрез Директора на Дирекция „Бюро по труда - В.“ до ТП на НОИ С. град, жалбоподателят С. Б. е поискала отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.Към него е приложила Заповед №3/01.07.2020г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.07.2020г. на основание чл.71 ал.1 от Кодекса на труда. При преценка правото на ПОБ длъжностното лице е установило, че за периода 12.12.2017г. до 30.04.2020г. за жалбоподателя са подаване данни по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО от осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК]. По отношение на дружеството е извършвана проверка, поради съмнения за злоупотреби с фондовете на държавното обществено осигуряване.

Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00701456/10.01.2020г. по отношение на [фирма] за представяне в ТП на НОИ С. град на допълнителни данни и документи, относно броя на трудовозаетите лица в дружеството, сключените трудови договори, разплащателни ведомости за изплатените възнаграждения, документи, доказващи осигурителни стаж и доход. Задължителните предписания не са връчени, върнати са като непотърсени.

В тази връзка са издадени и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00756289/19.05.2020г. за жалбоподателя С. Б. за представяне на допълнителна информация и документи във връзка с трудовата ѝ заетост в [фирма].

. На управителя на [фирма] – Л. Б. е връчена Заповед № ЗР-5-21-00751416/07.05.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с която е възложена да се извърши пълна ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на дружеството.

С Молба вх.№1043-21-1951#28 от 19.06.2020г. жалбоподателката е представила в ТП на НОИ С. град, копие от трудовата си книжка, и длъжностна характеристика.Въпреки, че в молбата е посочен и трудов договор и фишове от заплати, издадени от [фирма], същите липсват.

В хода на извършената проверка по отношение на [фирма] е констатирано, че [фирма] няма подадени годишни данъчни декларации за 2017г. и 2018г., няма данни за регистрирани фискални устройства и отчетени обороти, няма данни за регистрирани търговски обекти, има данни за наличие на публични задължения и наложени обезпечителни мерки. Установено е още, че управителят на дружеството Л. С. Б. ЕГН [ЕГН] е собственик и управител на други 63 търговски дружества. От дружеството няма превеждани осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване.

Предвид това осигурителния стаж и доходът от този осигурител при определяне правото на ПОБ, не е взето в предвид.

След направена преценка на доказателствата и фактите по преписката,

административният орган е постановил обжалваното разпореждане № 214-00-17496-1 от 31.08.2020 г., с което на основание основание чл. 54ж ал.1 във връзка с чл.54а ал.1, чл.54б ал.1 и чл.54в ал.1 от КСО е отпуснато парично обезщетение за безработица от 01.07.2020г. до 28.02.2021г. в размер на 27,02 лева дневно.

Срещу разпореждането до директора на ТП на НОИ – С.-град е подадена жалба вх. № УРИ 9001-21-88/13.09.2020г., който с оспореното решение № Ц1040-21-244 от 01.10.2020г. е оставил същата без уважение.

В хода на съдебното производство е приета и приложена административната перписка по издаване на оспорения акт, ведно с всички доказателства съдържащи се в нея. Допълнително от ответника са представени и са приети от съда, писмени доказателства относно компетентността на органа, издал потвърденото разпореждане, както и такива, свързани с извършваната проверка на [фирма]

При така установените обстоятелства, от правна страна съдът приема следното:

Видно от данните по делото решение № Ц1040-21-244/01.10.2020г. на директор на ТП на НОИ С. –град е връчено лично на неговия адресат на 19.10.2020г. /лист 9 от делото/, а жалбата е подадена чрез административния орган на 02.11.2020г./ лист 5 от делото,. Сроктът по чл. 149, ал. 1 АПК е спазен, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл.54ж ал.1 от КСО „Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират,прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ. В конкретния случай, разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица – С. В., определена да изпълнява функциите на административен орган по чл.54ж ал.1 и ал.3 от КСО със Заповед №Ц1015-21-45/13.07.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. град

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Разпоредбата на чл.54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, измененето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл.5 ал.4 т.1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет. Данните по л.5 ал.4 т.1 от КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите,

паричните обезщетения и помощите, а съгласно чл.7 ал.1 от КСО осигурителните вноски за ДОО за лицата по чл.4 ал.1 се внасят от осигурителите до 25-то число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

В конкретния случай и след извършена проверка на относимите факти и обстоятелства, административният орган е констатирал, че осигурителят [фирма] не е внасял дължимите осигурителни вноски за ДОО, освен това неговият собственик и управител е собственик/съдружник на други 63 дружества. Няма обективни данни, въз основа на които да се направи извод, че дружеството е извършвало търговска дейност, за същото няма подадени годишни данъчни декларации за 2017г. и 2018г., няма регистрирани фискални устройства, няма приходи и отчетени обороти, а едновременно с това има данни за наличие на публични задължения.

Жалбоподателят не е ангажирал достатъчно доказателства за наличие на реално извършвана трудова дейност в [фирма]. Наличието на трудова книжка и длъжностна характеристика не са достатъчни да обосноват изводът за реално положен труд. Липсват всякакви доказателства за изплатено трудово възнаграждение, начина на изплащането му и ведомости за изплатени работни заплати.

Предвид това, изводът на административния орган, че са налице основателни съмнения за злоупотреба с фондове на ДОО, които налагат извършване на проверка на [фирма] от компетентен орган, която към момента на издаване на акта не е приключила, са обосновани и правилни. Именно въз основа на посочените факти и обстоятелства, при отпускане на ПОБ на жалбоподателя, не са взети предвид осигурителния стаж и осигурителния доход от осигурителя [фирма].

Правилно от административния орган е съобразена и разпоредбата на чл.54г ал.4 от КСО в сила от 01.01.2019г. , която дава право на длъжностното лице по чл.54ж ал.1 да спира с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетението за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел /КСО.

Съгласно разпоредбата на чл.143 от АПК разноски се дължат на ответника за юрисконсултско възнаграждение, които са поискани от процесуалния му представител – юрисконсулт В.. При прилагането на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева .

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. Б. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв.Т. Л. с адрес за съобщения – [населено място], [улица], ет.1 срещу Решение № Ц1040-21-244/01.10.2020 г. на Директора на Териториално поделение на

НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата на С. Б. и е потвърдено Разпореждане № 214-00-17496-1 от 31.08.2020г. на длъжностно лице Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. -град, с което на основание чл. 54ж ал.1 във връзка с чл.54а ал.1, чл.54б ал.1 и чл.54в ал.1 от КСО е отпуснато парично обезщетение за безработица от 01.07.2020г. до 28.02.2021г. в размер на 27,02 лева дневно.

ОСЪЖДА С. Л. Б. ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.119 от КСО

СЪДИЯ: